

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. De cautela adhibenda, ne quis decipiatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

§. II. De cautela adhibenda, ne quis decipiatur.

QVIBVS aliorum cura non incumbit, facile columbinam simplicitate ijs, quæ suggestimus, medijs conseruare queunt: securè enira ac tuto oculos ab alienis defectibus auertere possunt, cum ad illos non pertineat remedium adhibere, suspitioni suæ dicendo: *quid ad te*, quod hoc fiat, aut illud: noli quod tibi minimè incumbit, inquirere. At superiores ac Domini, oculos apertos habeant oportet. ad subditorum delicta inspicienda, ijsq; remediū adhibendū; aut in tēpore periculo occurrēdū. Idēdō necesse est eos ita simplices esse, sicut columbas; vt simul sint *prudētes*, sicut serpentes. Hinc cū cōiecturis nōnullis moti crimē aliquod suspicantur: licet eis (vt docet S. Tom.) inquirere & sciscitari quantum sufficiat ad plenā rei notitiā assequendā, crimē deprehēsum corrigendū: seruata tamē caritatis iustitiæq; regula, iuxta illud Eccl. 5. *Primumquam interrogas, ne vituperes quēquā: Et cū interrogaueris, corripuisse*; ita scilicet, vt neque iustitiæ limites in inquirendo aut corrigendo egrediaris; neque etiam negligentia & indiscretionē in ijs, quæ officij tui sunt, complendis torpescas. Obseruauit hoc venerabilis Booz cū seruos & mēssores suos inuisit. videns namq; iuuenulā & alienigenā RUTH sibi in incognitam inter illos versari, *serpentina* prudentia ac zelo inquisiuit, cequēnā illa esset: quò suorum honestatem tectā sartamq; conseruaret: si fortasse lasciuia quædam mulier fuisset, externa specie nequitiam internam velans: sinceritate tamen simplicitateq; *columbina* temerè de illa non iudicauit, neque malū est suspicatus, aut indignans & furens illam mox abire compulit: sed, qua erat prudentia, non prius illam iudicauit, quā rem maturo examine librasset, ne forsan vel innocentem condemnaret, vel ream inter suos indemnē fineret. Quamobrem veritatis cognoscendę studio primarium seruum; cui mēssorum curam crediderat, ad se vocans, examinansq; obiter circa ea, quæ officij sui erant; tandem petiit: *quis est hac puella?* vnde venit, quis huc eam adduxit, quomodo inter mēssores nostros versatur? nec porro *imprudens* aut *curiosa* tantum hæc fuit interrogatio, sed planè *discreta* ac *necessaria*: superiorum quippe est, non legnes esse in subditorum rebus inquirendis, aut temerè tanquam bonum credere, quod boni speciem habet, nisi decipi velint. quemadmodum d Iosue Dux à Gabaonitis fuit deceptus, dum se è longinquis regionibus ad pacem incundam venisse mentiebantur: nullum aliud mendacio suo stabilimentum adferentes, quā vestes detritas, panemq; valdè induratum. Iosue verò sine vltiori exanime aut inquisitione fidem eis adhibuit: fœdusq; cum illis percussit: contra quā Deus statuisset, quem licet Sanctus Ambrosius excuset, dicens: *quis*

Subditi sint simplices.

2. Ios. 21. 22. Superiores prudentes.

2. 2. 9. 6. a. 2. ad 3.

Eccl. 1. 7. Ne quid nimis.

Rut. 2. 5.

superiores nec dissimulant, nec temere iudicant.

Rut. 2. 5.

d Ios. 9. 6.

Eib. 3. offic. 6. 10.

e Per. 14.

f Can. 4. 7.

Sic prudens
sinceritas.

hoc reprehendat in Sanctis, qui ceteros de suo affectu aestimant? nam, ut sancti sunt veritatis amici, & ab omni fraude alienissimi: sincerè credunt se à nemine decipi: sacra tamen scriptura aliquā illius in credendo, paceque cū eis in eūda incuriam insinuat: quia scilicet eos Domini non interrogavit, sed antequam Deū confuleret, (quod alijs in rebus facere solebat) id effecerit, ut ita evidens fiat, nō sufficere sinceritatem, nisi comes accesserit prudentia, quæ omnē fraudi vitā præcludit. Propterea dixit Spiritus S. in Canticis: *oculos suos se esse sicut columbarum, absq; eo quod intrinsecus latet*: quasi diceret, quātumvis oculi sinceri & candidi sint in rebus exterioribus considerandis & inspiciendis: internè tamen visum alium acutiorem magisque penetrantem illā habere, ad videndū ea, quæ tum ad proprium, tum ad alienum commodū spectant. Hosce porrò oculos Christus D. *Serpentum* prudentiam nominavit: quum simplicitatem columbinam prius discipulis commendavit; futuri siquidem erant magistri ac superiores aliorum: ad quod non tam simplicitas, quam prudentia conducebat, uti in sequentibus latius deducetur.

CAPVT VIII.

DE VERITATE ET FIDELITATE IN VERBIS
ac promissis, omnis mendacij fraudisq; genere
reiecto.

a Jer. 4. 2.

2. 2. 9. 39. 4. 5
ad 5.

In verbis.

b Eccl. 28. 29.

Veritas.

VT VVM inter homines commercium, & consuetudo, quò perfecta plenāq; sit, tres illa s comites semper habeat necesse est, quas Ieremias a VERITATEM, IVDICIUM, ac IVSTITIAM nuncupat: nam licet ille verbis nominatum, quæ iuramento confirmantur, tales socios assignet (reuerentia siquidem Sancto DEI nomini debita exigit in primis, ut illi omninò adsint) tamè si (Thoma teste) in nostris omnibus colloquijs, modò perfecta ea esse velimus, eosdem etiā adesse par est, includunt. n. tres virtutes insignes, quarū est linguā cōpescere ac refrenare, ne in verba iniqua prauāq; laxetur, iuxta illud Ecclesiastici consiliū: *aurum tuum & argentum tuum constra, & verbis tuis facito stateram, & freno ori tuo reftos*: ad verba scilicet tua ponderanda, quorum materia esse debet aurum & argentum trium harum virtutum: VERITAS scilicet siue veracitas ac fidelitas. quæ non aliud dicit, quam sentiat; promissis.